06.01.2022 г. / 23:10:13

Вяра

Пророчествата за Месия

Свети пророк Исаия

Старозаветно пророчество:

„ГЛАВА 7

*14. **Затова Сам Господ ще ви даде личба: ето, Девицата ще зачене и ще роди Син, и ще Му нарекат името Емануил**.*

ГЛАВА 9

*6. **Защото Младенец ни се роди - Син ни се даде; властта е на раменете Му, и ще Му дадат име: Чуден, Съветник, Бог крепък, Отец на вечността, Княз на мира**.*

7. Неговата власт и мир безкрай ще расте върху престола на Давида и в царството му, за да го утвърди Той и да го укрепи чрез съд и правда отсега и довека. Ревността на Господа Саваота ще извърши това.

ГЛАВА 11.

1. И ще покара младочка от Иесеевия пън, и клон ще израсне от неговия корен;

2. и ще почива върху Него Дух Господен, дух на премъдрост и разум, дух на съвет и крепост, дух на знание и благочестие;

3. ще се изпълни със страх Господен, и ще съди, не според както очите Му гледат, и ще решава делата, не според както ушите Му слушат.

4. Той ще съди сиромасите по правда, и делата на страдалците в страната ще решава по истина; с жезъла на устата Си ще порази земята, и с диханието на устните Си ще убие нечестивеца.

5. Пояс на кръста Му ще бъде правдата, и пояс на бедрата Му - истината.

6. Тогава вълк ще живее заедно с агне, и леопард ще лежи заедно с козле; теле, лъвче и вол ще бъдат заедно, и малко дете ще ги кара.

7. Крава ще пасе с мечка, малките им ще лежат заедно, и лъвът ще яде слама като вола.

8. Младенец ще играе над аспидина дупка, и дете ще протегне ръката си към змийно гнездо.

9. Не ще правят зло и вреда по цялата Ми света планина, защото земята ще бъде пълна с познаване Господа, както водите пълнят морето.

10. И в оня ден към Иесеевия корен, който ще стане като знаме на народите, ще се обърнат езичниците, - и покоят му ще бъде слава.

ГЛАВА 52.

... 13. Ето, Моят Раб ще благоуспее, ще се въздигне, ще се

възвиси и възвеличи.

14. Както мнозина бидоха смаяни, гледайки на Него - толкоз ликът Му беше обезобразен повече, отколкото на всеки човек, и видът Му - повече, отколкото на синовете човешки, -

15. така Той ще смае много народи; царе ще затворят пред Него устата си, защото ще видят онова, за което не им е било говорено, и ще узнаят, каквото не са слушали.

ГЛАВА 53.

1. (Господи!) Кой повярва на това, що е чул от нас, и кому се откри мишцата Господня?

2. Защото Той изникна пред Него като младочка и като израстък из суха земя; няма в Него ни изглед, нито величие; ние Го видяхме, и в Него нямаше изглед, който да ни привлича към Него.

3. ***Той беше презрян и унизен пред людете, мъж на скърби и изпитал недъзи, и ние отвръщахме от Него лице си; Той беше презиран, и ние за нищо Го не смятахме.***

4. ***Но Той взе върху Си нашите немощи и понесе нашите недъзи; а ние мислехме, че Той беше поразяван, наказван и унизяван от Бога.***

5. ***А Той бе изпоранен за нашите грехове и мъчен за нашите беззакония; наказанието за нашия мир биде върху Него, и чрез Неговите рани ние се изцелихме.***

6. ***Всички ние блуждаехме като овци, отбихме се всеки от пътя си, - и Господ възложи върху Него греховете на всинца ни.***

7. ***Той бе измъчван, но страдаше доброволно и уста Си не отваряше; като овца биде Той заведен на клане, и***

***как**то агне пред стигачите си е безгласно, така и Той не отваряше уста Си.*

8. ***От затвор и съд Той биде грабнат; но рода Му кой ще обясни? защото Той бе изтръгнат от земята на живите; за престъпленията на Моя народ претърпя смърт.*** *

9. ***Отредиха Му гроб със злодейци, но Той биде погребан у богатия, защото не бе сторил грях, и в устата Му нямаше лъжа.***

10. Но Господу биде угодно да Го съкруши, и Той Го предаде на мъчение; а кога душата Му принесе' умилостивна жертва, Той ще види дълговечно потомство, и волята Господня успешно ще се изпълнява чрез Неговата ръка.

11. С доволство Той ще гледа подвига на душата Си; чрез познанието, което ще имат за Него, Той, Праведникът, Моят Раб, ще оправдае мнозина и греховете им върху Си ще понесе.

12. Затова Аз ще Му дам дял между великите, и със силните плячка ще дели, задето душата Си на смърт предаде, и към злодейци биде причислен, когато между това Той понесе върху Си греха на мнозина, и за престъпниците стана ходатай.“

(Исаия 7, 9, 11, 52, 53)

Изпълнението му в Новия Завет:

27. С Него разпнаха двама разбойници, единия отдясно Нему, а другия отляво.

28. И се сбъдна Писанието, което казва: "и към беззаконници бе причислен".

(Марк 15)

„При този велик ветхозаветен пророк намираме подробно

очертан образа на Бъдещия Месия.

Предшестван от пришествието на Предтечата, Месия, произхождащ с човешката Си природа от Иесеевия род (гл. 11:1), ще се роди от безмъжна Дева (гл. 7:14) и ще бъде преизпълнен с даровете на Светия Дух (гл. 11:2) и ще носи имена, несъмнено посочващи Неговото Божествено достойнство (гл. 9:6). Смиреният и кротък Раб Божий, възлюбен от Господа и призваният от Него да възвестява истината на народите Месия, “няма да съкруши прекършената тръст и няма да угаси димящия лен”, проявявайки в същото време велика сила при установяването на царството Си на земята (гл. 9:1-4), което ще бъде царство на правдата, мира и богопознанието - “тогава вълк ще живее заедно с агне, и леопард ще лежи заедно с козле; теле, лъвче и вол ще бъдат заедно, и малко дете ще ги кара, и крава ще пасе с мечка, малките им ще лежат заедно, и лъвът ще яде слама като вола, и младенец ще играе над аспидина дупка, и дете ще протегне ръката си към змийно гнездо. Не ще правят зло и вреда по цялата Ми света планина, защото земята ще бъде пълна с познаване Господа, както водите пълнят морето (гл. 11:6-9). Но настъпването на това царство трябва да бъде предшествано от унижение, страдания и накрая, от смъртта на Месията за греховете на хората: “Господи - възкликва пророкът, сякаш стоейки до кръста на Разпнатия Спасител, - кой повярва на това, що е чул от нас (тоест на проповедта за въплътилия се Син Божий) и кому се откри мишцата Господня? Защото Той изникна пред Него като младочка и като израстък из суха земя; няма в Него ни изглед, нито величие; ние Го видяхме, и в Него нямаше изглед, който да ни привлича към Него. Той беше презрян и унизен пред людете, мъж на скърби и изпитал недъзи, и ние отвръщахме от Него лице си; Той беше презиран, и ние за нищо Го не смятахме”. Тогава, когато “Той взе върху Си нашите немощи и понесе нашите недъзи; а

ние мислехме, че Той беше поразяван, наказван и унизяван от Бога. А Той бе изпонаранен за нашите грехове и мъчен за нашите беззакония; наказанието за нашия мир биде върху Него, и чрез Неговите рани ние се изцелихме. Всички ние блуждаехме като овци, отбихме се всеки от пътя си, - и Господ възложи върху Него греховете на всинца ни. Той бе измъчван, но страдаше доброволно и уста Си не отваряше; като овца биде Той заведен на клане, и както агне пред стригачите си е безгласно, така и Той не отваряше устата Си. От затвор и съд Той биде грабнат; но рода Му кой ще обясни? защото Той бе изтръгнат от земята на живите; за престъпленията на Моя народ претърпя смърт. Отредиха Му гроб със злодейци, но Той биде погребан у богатия, защото не бе сторил грях, и в устата Му нямаше лъжа.” Заедно с този величествен в неизмеримото си смирение образ на страдащия Месия, пророкът изобразява прославения за страданията Си Месия, Основателя на Църквата: “Господу биде угодно да Го съкруши, и Той Го предаде на мъчение; а кога душата Му принеси умилостивна жертва, Той ще види дълговечно потомство, и волята Господня успешно ще се изпълнява чрез Неговата ръка. С доволство Той ще гледа подвига на душата Си; чрез познанието, което ще имат за Него, Той, Праведникът, Моят Раб ще оправдае мнозина и греховете им върху Си ще понесе. Затова Аз ще Му дам дял между великите, и със силните плячка ще дели, задето душата Си на смърт предаде, и към злодейци биде причислен, когато между това Той понесе върху Си греха на мнозина, и за престъпниците стана ходатай” (гл. 53:1-12).

22.05 по еретическия, † 09 май по църковния календар - Св. пророк Исаия

„Целта на бягството Господне в Египет е и тази, Египет да се очисти от идолите и, както казва свети папа Лъв, да участва и тази страна, в която за първи път чрез заколването

на агнеца бил явен предобразът на спасителното знамение на кръста и на пасхата Господня, в приготвянето на тайнството на най-святата жертва. А също и да се изпълни следното пророчество на Исаия: “Ето, Господ ще седне на лек облак и ще дойде в Египет. И пред лицето Му ще потреперят идолите египетски” (Исаия 19:1). В това място под облак свети Амвросий разбира Пречистата Дева, която донесла на ръцете си Господа в Египет, и облакът е лек, защото тя не е отегчена от никакво бреме на някакъв грях или плътско въжделение и познаване на съпружеството...

А и в целия Египет по време на Господнето идване идолите се разбили и бесовете избягали от тях, и така се изпълнило това, което предрекъл свети пророк Иеремия, намирайки се в Египет, когато казал: “Всички идоли трябва да паднат и всички изображения на боговете да се разбият тогава, когато тук дойде Девата Майка с Младенеца, роден в ясли.” От времето на това Иеремиево пророчество при египтяните съществувал обичай да изобразяват Девица, почиваща в постеля, а близо до нея - Младенец, лежащ в ясли и повит в пелени, и да се покланят на това изображение. Когато веднъж цар Птоломей попитал египетските жреци защо правят това, те отговорили: “Това е тайна, възвестена на древните ни предци от един свят пророк, и ние чакаме изпълнението на това пророчество и разкриването на тази тайна.”“

08.01 по еретическия - † 26 декември по църковния календар - СЪБОР НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА

Свети пророк цар Давид. Стенопис от манастира Панагия Олимпиотиса в Еласона, Гърция. Края на XIII век

Старозаветно пророчество:

„8. Всички, които ме виждат, ругаят ми се; клатейки глава, думат с уста:

*9. "**Той се уповаваше на Господа, нека Го избави, нека Го спаси, ако Му е угоден**"...*

14. разтвориха уста против мене като лъв, който е гладен за плячка и рика.

15. Аз се разлях като вода; всичките ми кости се разглобиха; сърцето ми стана като восък, разтопи се в моята вътрешност.

16. Силата ми изсъхна като чирепи; езикът ми прилепна о небцето, и Ти ме сведе до смъртна пръст.

17. Защото псета ме окръжиха, сбирщина злосторници ме

*обиколи, **пробиха ми ръце и нозе**.*

18. Можеше да се изброят всичките ми кости, а те гледат и си правят зрелище от мене;

*19. **делят помежду си дрехите ми и за одеждата ми хвърлят жребие**.“*

(Пс. 21) – Пророчество на свети цар и пророк Давид за разпятието на Христос

Изпълнението му в Новия Завет:

35. **А след като Го разпнаха, разделиха дрехите Му, хвърляйки жребие; за да се изпълни реченото от пророка: "разделиха дрехите Ми помежду си и за облеклото Ми хвърлиха жребие"**

41. Също и първосвещениците заедно с книжниците и стареите и фарисеите се присмиваха и думаха:

42. други спаси, а Себе Си не може да спаси. Ако Той е Цар Израилев, нека сега слезе от кръста, и ще повярваме в Него;

43. **надяваше се на Бога, нека сега Го избави, ако Му е угоден; понеже бе казал: Син Божий съм**.

(Мат: 27)

23. Войниците пък, като разпнаха Иисуса, взеха дрехите Му (и ги разделиха на четири дяла, по един дял на всеки войник,) и хитона. Хитонът не беше шит, а изтъкан цял отгоре додолу.

24. Тогава рекоха си един другиму: да го не раздираме, а да хвърлим за него жребие, чий да бъде; за да се сбъдне реченото в Писанието: "разделиха дрехите Ми помежду си и за одеждата Ми хвърлиха жребие". Тъй направиха войниците.

(Иоан: 19)

Освен това свети цар Давид многократно пише в боговдъхновените си стихове за Възкресението на Господа:

„**Воскресни, Господи, спаси мя, Боже мой**, яко Ты поразил еси вся враждующыя ми всуе: зубы грешников сокрушил еси.“

(Пс. 3:7)

„**Воскресни, Господи Боже мой, да вознесется рука Твоя**, не забуди убогих Твоих до конца.“ ***(Пс. 9:33)***

„**Воскресни, Господи, в покой Твой**, Ты и кивот святыни Твоея.“

(Пс. 131:8)

„**Воскресни, Господи, помози нам** и избави нас имене ради Твоего.“

(Пс. 43:27)

Светия цар и пророк Господен говори и за Светата Троица, Която в противоречие с него съвременните иудеи отричат. Те и мюсюлманите отричат и Божествената същност на Христос, а тях ги опровергава самия цар Давид, чиито откровения те признават – **ТОЕСТ ТЕ САМИ СЕ ОПРОВЕРГАВАТ**!

В 109 Псалом той пише за Двете Лица Троицата – Господ Бог Отец и Господ Иисус Христос:

„Речѐ Госпо́дь Го́сподеви моему́: седи́ одесну́ю Мене́, до́ндеже положу́ враги́ Твоя́ подно́жие ног Твои́х.“ Превод: Рече Господ на моя Господ: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти.

С ТЕЗИ СТИХОВЕ ИИСУС НЕОПРОВЕРЖИМО

ИЗОБЛИЧАВА САМИТЕ КНИЖНИЦИ И САМ ПОТВЪРЖДАВА, ЧРЕЗ УСТАТА НА ПРОРОКА СВОЕТО БОЖЕСТВО:

„ И когато фарисеите бяха събрани, Иисус ги попита и рече:

какво мислите за Христа? Чий син е? Отговарят Му: Давидов.

Казва им: как тогава Давид по вдъхновение Го нарича Господ, казвайки:

"рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти"?

И тъй, ако Давид Го нарича Господ, как тогава Той му е син?

И никой не можеше да Му отговори ни дума; и от тоя ден никой вече не дръзна да Го попита.“

(Мат. 22:41-46)

Светия цар Давид говори и на други места за Двете Лица на Троицата:

„**Предста́ша ца́рие зе́мстии, и кня́зи собра́шася вку́пе на Го́спода и на Христа́ Его́**.“

Превод: „Въстават царете земни. **И князете се съвещават заедно против Господа и против Неговия ХРИСТОС**.“ ***(Пс. 2:2)***

В същия псалом, стих 7, **Бог Сам потвърждава Второто Лице на Троицата – Своя Син: „Сын Мой еси́ Ты, Аз днесь роди́х Тя.“ Превод: „Син Мой си Ти; Аз днес Те родих.“**

За Второто (Словото Христос) и Третото Лице на Троицата –

Светия Божи Дух, старозаветния пророк ясно пише:

„Сло́вом Госпо́дним небеса́ утверди́шася, и Ду́хом уст Его́ вся си́ла их.“ Превод: „Чрез Словото на Господа са сътворени небесата, и чрез Духа на устата Му - цялото им воинство.“ ***(Пс. 32:6)***

Ето и още от свети пророк Давид за Третото Лице – Светия Дух:

„Не отве́ржи мене́ от лица́ Твоего́, и **Ду́ха Твоего́ Свята́го не отыми́ от мене́**.“ Превод: „Не ме отхвърляй от лицето Си и **Светия Твой Дух не отнимай от мене**.“ ***(Пс. 50:13)***

Сам Бог говори за В МНОЖЕСТВЕНО ЧИСЛО ЗА СЕБЕ СИ: „След това рече Бог: да сътворим човек по **Наш образ, и по Наше подобие**.“ ***(Битие 1:26)***

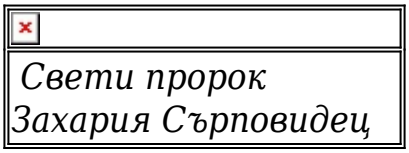

Свети пророк Захария Сърповидец

Старозаветно пророчество:

„те ще Ми претеглят за отплата трийсет сребърника.

И рече ми Господ: хвърли ги в църковната каса, - висока цена, за каквато те Ме оцениха! И взех аз трийсетте сребърника и ги хвърлих в дома Господен за грънчаря.“

(Захария 11:12-13).

Изпълнението му в Новия Завет:

5. И като захвърли сребърниците в храма, излезе и отиде, та се обеси.

6. Първосвещениците прибраха сребърниците и казаха: не бива да се турят в църковния ковчег, защото са цена за кръв.

7. И като направиха съвещание, купиха с тях грънчаревата нива, за да погребват странници;

8. затова и доднес тая нива се нарича кръвна нива;

9. тогава се сбъдна реченото чрез пророк Иеремия, който казва: "и взеха трийсетте сребърника - цената на Оценения, Когото оцениха синовете Израилеви,

10. и дадоха ги за грънчаревата нива, както ми заповяда Господ."

(Мат. 27)

„После пророкът подканва иудейския народ да се радва, защото при него ще дойде Цар, праведен и кротък; Той ще въдвори на земята праведност и ще спаси народа Си, ще унищожи високомерието и самонадеяността у хората. Царството Си Той ще разкрие, като влезе в столицата Си на ослица и младо осле - кротки животни, които служат като символ на мира. 1) Царството на Месията - царство на мира - ще се разпространи от Иудея по цялата земя; Царят ще привлича към него не със силата Си, а с кървавата жертва, която Той ще принесе за всички хора, заради тяхното примирение с Бога. За елините - враговете на Божия народ - е предсказано поражение, а на евреите - благословение чрез плодородие и раждане на деца. След изобразяването на светлата съдба, която очаква Израил в недалечно бъдеще, пророкът преминава към изобразяване на предстоящото след това отхвърляне на иудейския народ. Пророкът се обръща към Ливан с молба да отвори вратите на врага, който ще опустоши цяла Иудея. Причината за това бедствие пророк Захария обяснява чрез символичната история за двата жезъла на Небесния Пастир. На единия от тях има надпис “благоволение”, а на другия - “вериги”; когато овцете, въпреки грижите на Пастира за тях, не се поправили, Той

пречупил жезъла с надпис “благоволение”, което означавало края на завета между Бога и Неговия народ, а после си поискал заплатата за пастирския труд, но иудеите оценили неговата работа на 30 сребърника; тези сребърници Пастирът хвърлил за грънчаря в дома Господен. След това Пастирът пречупил и другия жезъл - “вериги” - в знак на това, че е разтрогнато братството между Иуда и Израил. Когато добрият Пастир бил отхвърлен, стадото паднало в ръцете на наемниците. В последната реч пророкът известява, че всичките народи на света ще се вдигнат срещу Иерусалим, но Самият Господ ще го защити и ще изтреби нападателите му, а пък върху еврейския народ Господ ще излее дух на благодат и умиление, и иудеите ще погледнат към Този, Когото са пронизали, и ще плачат за Него като за свой единороден син. Тогава за дома Давидов ще избликне извор, който умива греховете му, и ще бъде унищожен всеки спомен за идоли и лъжепророци; ще поразят Пастира и ще се разпръснат овците. Господ ще създаде благодатно царство, неголямо на брой, съставено само от третината, живущи на земята, но затова пък изпитано и свято. Накрая езическите народи още веднъж ще обкръжат Иерусалим, но Господ ще въстане за негова защита и за поражение и тогава ще настъпи единственият ден, известен само на Господа: няма да има светлина, светилата ще се отдалечат, ще бъде нито ден, нито нощ; едва привечер ще се появи светлина. От Иерусалим ще потекат живи води, той ще стане центърът на новото царство, в което ще живеят само праведници - и повече в него няма да има нищо нечисто (гл. 12-14).“

21.02 по еретическия, †8 февруари по църковния календар - свети пророк Захария Сърповидец

Старозаветно пророчество:

„Ликувай от радост, дъще Сионова, тържествувай, дъще

Иерусалимова: ето, **твоят Цар иде при тебе, праведен и спасяващ, кротък, възседнал на ослица и на младо осле, син на подяремница**."

(Зах. 9:9)

Нов Завет:

„взеха палмови клончета и излязоха да Го посрещнат, като викаха: осана! Благословен Идещият в име Господне, Царят Израилев. **А Иисус, като намери едно осле, възседна го, както е писано: "не бой се, дъще Сионова! Ето, твоят Цар иде, възседнал осле".** Учениците Му изпървом не разбраха това; но, когато се прослави Иисус, тогава си спомниха, че това беше писано за Него, и това Му бяха направили.

(Иоан 12:13-16)

„Възнасянето Му на небето било необходимо още и за благото на изкупеното от Него човечество. И заради това, **както ветхозаветният свещеник веднъж годишно влизал в светилището с очистителната кръв заради греховете на народа, така и Христос, бъдещият Архиерей, заради "бъдещите блага" (Евр. 9:11) трябвало да Се принесе като Изкупителна Жертва и да влезе със Своята Кръв "не в ръкотворно светилище", но в самото небе**, "за да се яви сега пред Божието лице за нас" (Евр. 9:24)...

По изображение на небесните тайновидци, Победителят на ада и смъртта възлязъл на небесата не Сам, но заобиколен от множество небесни сили, от ангелски сонм, които Му служели и по време на земното Му странстване (Мат. 4:11). **Когато Възнасящият Се на небесата приближил небесните предели лик съпровождащи Го ангелски сили предупреждавали по-горни сили на небесната йерархия,**

възклицавайки: "повдигнете, князе, вечните порти, за да влезе Царят на славата."... ангелите, съпровождащи Господа, пояснявали, че Влизащият в човешки образ не е никой друг, но Единородният Син Божий.

"Господ на силите, Той е Цар на славата" възклицавали те (Пс. 23:10)

Кой е този Цар на славата? пита този небесен ангелски лик. Кой е Този, Който възхожда от земята с такава слава и величие?..

Когато всяко недоумение относно Лицето на Сина Божий приключило, небесните сили си разрешили да пеят и възклицават: **Това ни каза Псалмопевецът, сам възкликвайки: "Бог възлезе при възклицания, Господ възлезе при тръбен звук" (Пс. 46:6)**“

Св. Димитрий Ростовски – Слово за Възнесение Христово

„- Ако ме изслушате - отговорил свети Матей, - аз ще ви обясня, че проповядваното от нас учение не е басня и вълшебство, а самата истина, която още отдавна е засвидетелствана чрез закона.

Щом първосвещеникът дал своето съгласие, свети Матей отворил устата си и започнал да им тълкува ветхозаветните предобрази и пророчества за Иисуса Христа: как Бог дал обещание на праотците Авраам, Исаак и Иаков да издигне от тяхното семе такъв Мъж, чрез Когото ще се благословят всички земни племена, за което и Давид говори в думите на псалома: “в него ще бъдат благословени (всички земни племена), всички народи ще го облажават”; как неизгарящата къпина предизобразявала въплъщаването на Христа от Пречистата Дева, за която предсказал и Исаия: “ето, Девицата ще зачене и ще роди Син, и ще Му нарекат името Емануил”,

тоест - с нас е Бог. Моисей също ясно е предизвестил за Христа, казвайки: “Господ, Бог твой, ще ти издигне Пророк изсред тебе, от твоите братя, като мене, - Него слушайте”. Пак той предсказал и доброволните страдания на Спасителя, като повесил на дървото змията; за това говори и Исаия: “като овца биде Той заведен на клане”, а също: “и към злодейци биде причислен”. А пророк Иона, който невредим излязъл от китовата утроба, бил предобраз на тридневното възкресение на Господа.

Тези пространни изяснения на старозаветните книги, говорещи за Иисус Христос, изпълнили с гняв Анан...“

22.08 по еретическия, †09 август по църковния календар - Св. апостол Матей

„Господ каза на Авраам:

- Вземи единствения си син Исаак, когото обичаш, отиди в земята Мория и там на една от планините, която Аз ще ти укажа, го принеси в жертва...

Без да открива на някого намерението си, рано сутринта Авраам оседла един осел, взе със себе си Исаак и двама слуги, насече дърва за всесъжението, и се отправи към планинската страна на иевусеите, на мястото, което му указа Господ.

Иевусеи - ханаански народ, водещ началото си от Хамовия син Иевусей; тяхната страна се намирала в същата местност, където впоследствие бил построен Иерусалим на мястото на техния град Иевус на възвишението Сион.

Мория (от евр. "място, указано от Бога") - така се наричала земята на иевусеите и хълма в нея, на който Авраам по Божие указание отишъл да принесе Исаак в жертва на Бога. **Св. Ефрем Сирин свидетелства за древно предание, според което принасянето на Исаак в жертва е станало на върха**

на същия хълм, на който била извършена и светата кръстна жертва от Христа - Божия Син... Принасянето на Исаак в жертва на Бога от Авраам, по учението на Църквата, тайнствено изобразява Кръстната жертва на Спасителя, Неговата смърт и Възкресение“

„Пророкът вижда и далечните, благодатните времена на Месията. Ще дойде време, когато Светият Дух ще се излее върху всяка плът без разлика на пол, възраст и състояние. “И ето - казва Господ с устата на пророка, - след това ще излея от Моя Дух върху всяка плът, и ще пророкуват синовете и дъщерите ви; старците ви ще сънуват сънища, и момците ви ще виждат видения. Също и върху роби и робини в ония дни ще излея от Моя Дух.”“

01.11 по еретическия, † 19 октомври по църковния календар - Св. пророк Йоил

Свети пророк Осия. Фрагмент от стенопис в манастира ''Високи Дечани''. Косово, Сърбия

„По вдъхновение от Светия Дух Осия много пророкувал за израилския народ. Изобличавайки беззаконните жители на Израилското царство, той му предсказвал големи бедствия от враговете, асирийски плен и после обръщане към Бога (2). Той предсказал и разпространяването на истинското Богопознание по цялата земя (Ос. 2:20. Ср. Иер. 31:34), края на Аароновото свещенство и старозаветните жертви (Ос.3:5), а също и завръщането на младенеца Иисус от Египет (3), Неговото възкресение на третия ден (4) и победата Му над смъртта (5). Всички тези пророчества са записани от Осия в неговата книга, която се състои от 14 глави. Като изречени чрез Светия Дух, всички те се нареждат сред другите боговдъхновени

книги на Свещеното Писание.

Пророк Осия живял дълги години* и в дълбока старост починал 820 години преди Рождество Христово, и е погребан с мир.

* Пророческото му служение продължило повече от 60 години. Бел.ред.

Бележки

(1) **Пророк Осия** живял в Израилското царство и пророкувал по времето на иудейските царе Осия, Иоатам, Ахаз и Езекия, и при израилския цар Иеровоам II (Ос. 1:1). От така наречените малки пророци негови съвременници били Михей и Амос, а от големите - Исаия. По сведения на свети Ефрем Сирин, Доротей и Епифаний, пророк Осия бил родом от Веелмот - град на коляното Исахарово. Бел.ред.

(2) В **пророчествата на Осия** се съдържат:

1) изобличение на тогавашното нечестие, идолопоклонство и нравствена развратеност, а също и изобличение на съюза на евреите с езическите народи заради тяхната сила, и призив за покаяние и изправяне;

2) заплашване с асирийски плен;

3) утешение чрез предсказание за освобождаване от плена и настъпване на Царството на Месията, което, поради незрялостта на народа, се изобразява като земно величие. Бел.ред.

(3) **Пророчеството за завръщането на Месията от Египет** е в 11 глава на книгата на пророка. Като изброява благодеянията Си към евреите, Господ казва: “от Египет извиках Сина Си” (11:1). Именно това място посочва евангелист Матей, когато казва: “за да се сбъдне реченото от

Господа чрез пророка, който казва: “от Египет повиках Сина Си” (Мат. 2:15). Както изобщо еврейският народ бил първообраз на Месията, така и отделни събития от живота му имали “месианско” значение и се явявали като първообраз. Евреите се заселили в Египет, спасявайки се от глада при Иаков. Когато тази опасност отминала, те били изведени оттам от Бога, за да изпълнят предназначението си в Палестина. Така и Месията Христос се е оттеглил, по Божия промисъл, в Египет, за да се спаси от злобата на Ирод. Когато след смъртта на Ирод опасността отминала, Бог повикал Месията от Египет в Палестина, за да изпълни предназначението Си. Бел.ред.

(4) **Пророчеството за възкресението на Месията на третия ден** се съдържа в 16 глава от книгата на пророк Осия. Апостол Павел го отнася към възкръсналия Христос, когато казва: “на третия ден възкръсна, според Писанията” (1Кор. 15:4). Бел.ред.

(5) В 13:14 от книгата на пророка с въпрос е изразена мисълта за безсилието на ада пред Бога: *“От властта на ада ще ги изкупя, от смърт ще ги избавя. Де ти е, смърте, жилото? Де ти е, аде, победата?”.* Апостол Павел казва: *“А щом това тленно тяло се облече в нетление, и това смъртно тяло се облече в безсмъртие, тогава ще се сбъдне думата написана: “смъртта биде погълната с победа”. “Де ти е, смърте, жилото? Де ти е, аде, победата?”* (1Кор. 15:54, 55). Следователно, изпълнението на пророчеството апостолът отнася към окончателното тържество над смъртта в деня на всеобщото възкресение на мъртвите. Бел.ред.“

30.10 по еретическия, † 17 октомври по църковния календар - Св. пророк Осия

„И така Иоан, покорявайки се на Божието слово, обиколил цялата страна около Иордан, като проповядвал “покайно

кръщение за опрощаване грехове”, защото той бил този, за когото предрекъл пророк Исаия: “Гласът на викащия в пустинята говори: пригответе път Господу, прави направете в пустинятя пътеките за нашия Бог”. И излизали при него цялата Иудейска страна и иерусалимците, и “всички се кръщаваха от него в река Иордан, като изповядваха греховете си”. Тогава дошъл и Иисус от Галилея на Иордан при Иоан, за да се кръсти от него.“

19.01 по еретическия, †6 януари по църковния календар - ПРАВОСЛАВЕН ПРАЗНИК - Кръщение Господне (Богоявление)

„Мнозина, особено еврейските жени, започнали често да идват при нея, за да послушат от нейните медоточиви уста новото учение за Царството Божие и вечното спасение. Те тайно започнали да приемат вярата в Христа. Сред тях били Сидония, дъщерята на първосвещеника на карталинските евреи Авиатар, и шест други жени еврейки. Повярвал в Христа и самият Авиатар, когато чул тълкуването на светата на древните пророчества за Иисус Христос и как те са се изпълнили върху Него като Месия. Впоследствие самият Авиатар разказвал за това така:

- “Моисеевият закон и пророците водели към Христа, Когото проповядвам - ми казваше света Нина. - Той е краят и завършекът на Закона.” Тази дивна жена започна от сътворението на света, както за това се говори и в нашите книги, и ми разказа за всичко, което Бог е устроил за спасението на човеците чрез обещания Месия. Иисус наистина е този Месия, Син на Дева, по пророческото предсказание. Нашите отци, водени от завист, са Го приковали на кръста и са Го умъртвили, но Той е възкръснал, възнесъл се на небето и отново ще дойде в слава на земята. Той е Този, Когото очакват народите, Той е славата на Израил. С Неговото Име света Нина

пред очите ми вършеше много знамения и чудеса, които може да направи само Божията сила.“

27.01 по еретическия, †14 януари по църковния календар - Св. равноапостолна Нина, просветителка на Грузия

„Когато Божията Майка донесла Младенеца Иисус, за да се изпълни над Него предписаният от закона обичай, в храма дошъл, ръководен от Светия Дух, старецът Симеон, човек праведен и благочестив, очакващ утехата Израилева, която ще настъпи с идването на Месия. Той знаел, че идването на очаквания Месия вече наближава, защото скиптърът е преминал от Иуда към Ирод и се е изпълнило пророчеството на праотеца патриарх Иаков, предрекъл, че скиптърът няма да се отнеме от Иуда, докато не дойде очакването на народите, Христос Господ. Също така били свършили и Данииловите седмици, седемдесет на брой, след които, според пророчеството, трябвало да бъде пришествието на Месия. Заедно с това и на свети Симеон от Светия Дух било обещано, че няма да види смърт, докато не види Христа Господен. Праведният Симеон, като погледнал към Пречистата Дева и Младенеца, видял Божията благодат, обкръжаваща Майката с Младенеца, и като узнал от Светия Дух, че Този е очакваният Месия, побързал, и като Го приел с неизказана радост и благоговеен страх, въздавал на Бога велика благодарност.“

15.02 по еретическия, †2 февруари по църковния календар - Православен празник Сретение Господне

„Аз няма да крия това, че нашият Господ Иисус Христос е бил прикован на кръста и че след като умрял, е бил положен в гроб; но и това ще възвестя за Него, че Той възкръснал от мъртвите в третия ден и сега седи отдясно на Бога, Своя Отец, както за това пише в нашите книги: “***Рече Господ Господу***

моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти (Пс. 109)".

23.06 по еретическия, † 10 юни по православния календар - Св. мъченици Александър и Антонина

„Преди всичко, пророк и цар Давид, предизвестявайки въставането на вашите отци срещу нашия Спасител, е казал: "Защо се вълнуват народите, и хората замислят суетни неща; събраха се заедно против Господа и Неговия Христос"? И така, тук, наричайки Го Христос и Господ, той посочва не едно лице, а две. А че Христос е Син Божий, за това ни възвестява същият пророк с думите: "Син Мой си Ти, Аз днес Те родих". Един е родилият, и друг - роденият!..

За Светия Дух същият Давид свидетелства с такива думи: "чрез Словото на Господа са утвърдени небесата, и чрез Духа на устата Му - цялата им сила". И така, тук той споменава за Три лица: за Бог - Отец и за Сина, Когото нарича Слово заради Неговото небесно и безстрастно раждане, и за Светия Дух. И на друго място той казва: "Светия Твой Дух не отнимай от мене". И още: "къде да отида от Твоя Дух"? С тези думи пророкът ясно показва, че съществува Дух Светий, Който изпълва всичко. И още казва: "пратиш Духа Си - създават се". Не е ли казано всичко това от Давид? Но и Боговидецът Моисей в книга "Битие" привежда такива Божии слова: "да сътворим човек по Наш образ, (и) по Наше подобие". С кого е говорил тогава Бог, ако с Него не е имало друго Лице?..

И ако на езичниците това изглежда невероятно и неоснователно, то не е чудно, защото те не познават Свещеното Писание. Но **защо не вярвате в това вие, които**

изучавате словата на светите пророци, от които няма нито един, който да не е пророкувал за нашия Спасител?

След това свети Силвестър искал по-подробно да говори за Пресвета Троица, но **царят прекъснал речта му и казал на иудеите:**

- Тези слова, които епископът ни предложи от Писанието, така ли се четат, иудеи, и във вашите книги?

Те отговорили:

- Да.

След това започнал да говори свети Силвестър:

- **Не трима Богове признаваме ние, иудеи, както ви се струва, но изповядваме Един Бог, Когото почитаме и на Когото се покланяме, като на Съществуващ в три лица или ипостаси**... А **за това, че Той трябвало да се роди от Дева,е предсказал божественият пророк Исаия в думите: "ето, Девицата ще зачене и ще роди Син, и ще Му нарекат името Емануил". Това име, както знаете, показва Божието пришествие при хората и в превод на гръцки означава: с нас е Бог. И така, пророкът много време преди това предсказал, че Бог ще се роди от Дева**...

А че Бог е трябвало да пребивава с хората, за това послушай пророкуващия Варух: "Този е нашият Бог, и никой друг не ще се сравни с Него. Той намери всички пътища на премъдростта и я подари на Своя раб Иакова и на Своя възлюбен Израиля. След това Той се яви на земята и живя между людете". И за това, че Той е трябвало да бъде изкушаван от дявола, е предсказал Захария: "И ми показа той Иисуса, великия иерей, който стоеше пред Ангела Господен, и сатаната, който стоеше

отдясно нему, за да му противодействува. И рече Господ на сатаната: Господ да ти забрани, сатано”. И **за залавянето Му било предсказано в Соломоновата книга: “Които умуват криво, думаха в себе си... Да нагласим примки за праведника, защото той ни е в тягост и се противи на делата ни”**. А това, че Той е трябвало да бъде предаден от Своите ученици, е предсказал псалмопевецът: “който е ял хляба ми, дигна против мене пета”. И **за лъжесвидетелите е казал: “въстанаха против Мене лъжливи свидетели”. И за разпятието Му е казал: “пробиха Ми ръце и нозе. Можеше да се изброят всичките Ми кости”. Същият пророк предсказал и за разделянето на Христовите дрехи: “делят помежду си дрехите Ми и за одеждата Ми хвърлят жребие”. И за напояването с оцет и жлъчка той казал: “И Ми дадоха за храна жлъчка и в жаждата Ми с оцет Ме напоиха”. И по-нататък предвъзвестил за погребението Му: “положиха Ме в рова на преизподнята”.** И Иаков, вашият праотец, предвиждайки това духом, е казал: “легна и заспа като лъв и лъвче”.

Привеждайки тези и много други свидетелства на светите пророци за Христа Господа, свети Силвестър победил евреите, защото, като Сам Дух Свети говорел чрез устата му, той ясно доказал, че Христос е истинен Бог, роден от Дева.“

15.01 по еретическия, † 02 януари по църковния календар - Светиите Силвестер, папа Римски

„Ще ви приведа свидетелство не от Иоана, и не от апостолите, **тъй като сега аз се състезавам с иудеите, но от пророците, на които те, струва ми се, вярват, от тях ще докажа, че и Стария и Новия Завет си имат един законодател**. **И така, какво казва Иеремия? "Ето,**

настъпват дни, казва Господ, и ще сключа с дома Израилев и с дома Иудин нов завет" (Иерем. 31:31). Виждате ли, че името на Новия Завет се намира във ветхия? Виждате ли, че това название е било известно още преди толкова години? Ще сключа нов завет. Ето откъде се вижда, че и Старият Завет пак Христос е дал. Като казва: ще сключа нов завет, Бог добавя: "не такъв завет, какъвто сключих с бащите им" ***(Иер. 31:32)***.

„Постът е безполезен за онези, които не се въздържат от грехове. Против прелюбодеянието.“ Св. Йоан Златоуст

„Второ, по-голямо чудо последвало след първото. Можейки до този момент да говорят само на своя роден диалект, апостолите и другите вярващи, започнали сега изведнъж да говорят на всички известни тогава езици: "И всички се изпълниха с Дух Светий, и наченаха да говорят на други езици, според както Духът им даваше да изговарят"... Всички се изумили най-напред като слушали апостолите да славословят Бога на чуждоземни езици, включително и молитви, обикновено произнасяни на свещения еврейски език; второ, защото никога досега не били слушали толкова възвишени и свети истини; но най-много били удивени от това, че всеки римлянин, грък, африканец, индиец слушали всеки своя роден език,..

Но скоро се намерили хора, желаещи да "обяснят" на другите нещо, което и те самите не разбирали. Присмивайки се, те казвали: "със сладко вино са се напили".

Чувайки богохулството на иудеите, апостол Петър, стоейки там заедно с другите апостоли, извисил гласа си и започнал да им говори:

"Мъже иудеи и вие всички, които живеете в Иерусалим! Нека ви бъде известно това, и внимавайте на думите ми: тия не са пияни, както вие мислите, защото е трети час през деня; но това е реченото чрез пророк Иоиля: "и ето, в последните дни, казва Бог, ще излея от Моя Дух върху всяка плът; синовете и дъщерите ви ще пророчествуват; младежите ви ще виждат видения, а старците ви ще сънуват сънища; и в ония дни върху рабите Ми и рабините Ми ще излея от Моя Дух, и ще пророчествуват. И ще покажа чудеса горе в небесата и личби долу на земята,..“

Света Петдесетница. Ден на Света Троица - рожденият ден на Христовата Църква

ОТ СЪЩЕСТВЕНА ВАЖНОСТ Е ДА СЕ ЗНАЕ, ЧЕ ВСЪЩНОСТ УЧЕНИТЕ ИУДЕЙСКИ ЗАКОНОУЧИТЕЛИ, КНИЖНИЦИ И ОЛИГАРСИ СА ЗНАЕЛИ МНОГО ДОБРЕ КОГА ТРЯБВА ДА ДОЙДЕ ОБЕЩАНИЯ МЕСИЯ. ТЕ ДОБРЕ СА БИЛИ ИЗЧИСЛИЛИ СЕДЕМДЕСЕТТЕ ПО СЕДЕМ ГОДИНИ ОТ ПРОРОЧЕСТВОТО НА СВЕТИ ПРОРОК ДАНИИЛ ЗА НЕГО, ВИЖДАЛИ СА И ПРЕД ОЧИТЕ СИ ПРОРОКУВАНАТА СМЯНА НА ДИНАСТИИТЕ ОТ ИУДА КЪМ ИРОД, НО ЗА ДА ЗАПАЗЯТ СВОЯТА ВЛАСТ И ВЛИЯНИЕ НАД НАРОДА СА ТЪРСИЛИ ДА ГО УБИЯТ ОЩЕ ОТ ДЕТСТВОТО МУ И НАКРАЯ УСПЯВАТ ДА ИЗВЪРШАТ СВОЯ САТАНИНСКИ ЗАМИСЪЛ.

Ирод и еврейския синедрион **ИЗБИВАТ 14 000 ДЕЦА, НАДЯВАЙКИ СЕ СРЕД ТЯХ ДА Е ПРЕДРЕЧЕНИЯ МЕСИЯ**! Ето какво е записано в житието на тези невинни жертви на иудейската жестокост:

Избиване на светите четиринадесет хиляди младенци във Витлеем. Фрагмент от миниатюра в минологията на Василий II. Константинопол. 985 г.

„Младенците били избивани по различен начин: едни убивали с меч, други разбивали в камъни и стени, трети хвърляли на земята и тъпчели с нозе, душели с ръце, разкъсвали и раздирали на части, пробождали, разсичали на половина. Майките горчиво ридаели; силният им вопъл стигал до небесата; те скубели косите си, разкъсвали дрехите си и раздирали плътта си, тъй че се изпълнили думите на пророк Иеремия: “глас бе чут в Рама, плач и ридание, и писък голям; Рахил плачеше за децата си, и не искаше да се утеши, защото ги няма”. Рама бил град, разположен на хълм в пределите на Вениаминовото коляно. А някои наричали Витлеем Рахил, защото там била погребана Рахил, съпруга на патриарх Иаков и майка на Вениамин. От нейната гробница и Витлеем получил името Рахил. И така, когато избивали младенците в Рахил, тоест във Витлеем, в град Рама, който отстоял не много далеч от Витлеем, се чували плачът, риданието и силният писък на майките, плачещи за убитите си чеда…

Скоро след избиването на светите младенци, броят на които бил четиринадесет хиляди, Божие наказание постигнало и самия убиец - цар Ирод. Жесток бил краят на живота му, както повествува за това свети Теофилакт: обхванат от треска, болки във вътрешностите, оток на нозете, запушване на ноздрите, треперене на цялото тяло и разпадане на всички членове, лукавият цар, изяждан от червеи, изпуснал духа си в страшни мъчения. Повествува се също, че не му било достатъчно да избие витлеемските младенци, но при самата си кончина

предал на смърт мнозина от най-знатните и най-славните граждани на Иерусалим: така той умъртвил иудейският първосвещеник Хиркан, а също **всички тези първосвещеници и народни книжници, които по-рано попитал: “Къде трябва да се роди Христос?” - и които му отговорили: “Във Витлеем иудейски”**.

Впоследствие той умъртвил всички с меч. И това било за тях праведен съд Божий, така че всички те заедно с Ирод умрели в жестоки мъчения, както възвестил за това ангелът на Иосиф в Египет:

- Измряха ония, които търсеха душата на Младенеца.

Очевидно търсел е не само Ирод, но и всичките му съветници, първосвещениците и книжниците. Затова и умрял не само Ирод, но и всички, които заедно с него търсели душата на Младенеца. Той бил умъртвен от Самия Бог, а те били избити от Ирод, на когото съчувствали, от него и приели жестока кончина. А че всички те са търсели Христа, за да Го убият и са били единодушни с Ирод, се вижда ето откъде: когато починал праведният старец Симеон Богоприимец, който свидетелствал за Христа в храма и пред целия народ, тогава, заради това, те не го сподобили с достойно погребение, което би приличало на толкова свят мъж, премъдър учител, прозорлив пророк и уважаван от всички старец. Те предали на смърт и свети пророк Захария за това, че той поставил Пречистата Дева, влязла с Младенеца в храма за очистване, на мястото за девици, където омъжени жени не трябвало да стоят.“

11.01 по еретическия, † 29 декември по църковния календар - Свети четиринадесет хиляди младенци, избити от Ирод във Витлеем

За това, че еврейските първенци и свещеници са знаели, че

Иисус е Месия четем и в **ОТКРОВЕНАТА ИЗПОВЕД НА ЕДИН ОТ ТЯХ**: „**Ние още от начало видяхме, че Той е Божият Син, но помрачени от злоба и завист, не пожелахме открито да признаем Божието величие и без вина Го предадохме на смърт. Но по силата на Своето Божество Той възкръсна в третия ден, като посрами всички нас, които Го ненавиждахме. Ние подкупихме стражите и се опитахме да скрием Неговото възкресение, но не можахме да направим нищо, тъй като славата за това се разпръсна навред.**“

Интересни са обстоятелствата, при които се изтръгва това признание **от ЕДИН ОСЪЗНАЛ СЕ И РАЗКАЯЛ СЕ НЕЧЕСТИВ ИУДЕИН**:

Успение Богородично. Стенопис от църквата Свети Георги в с. Старо Нагоричане, Македония. XII-XIV в

„**Н**еочаквано обаче радостното шествие, което човешкият език е безсилен да опише, се наложило да спре. Мнозина от неповярвалите в Христа иудеи, щом чули необикновеното пеене и видели тържествената процесия, излезли от къщи и се присъединили към нея: вървели с вярващите и се чудели каква слава и чест се отдават на пречестното тяло на Майката на Иисуса Христа**. Щом разбрали това, архиереите и**

книжниците изпаднали в голяма ярост. Изпратили слуги и войници, а и наговорили мнозина от народа да догонят шествието и да разгонят хората. Заповядали да убият Христовите ученици, а тялото на Божията Майка да изгорят. Когато обаче послушната надъхана тълпа, въоръжена сякаш за битка, хукнала в яростта си да догони процесията и вече я настигала, облачният пръстен внезапно се спуснал на земята и като стена обкръжил светите апостоли и останалите християни. Преследвачите чували пеенето, но не виждали никого от облака. Светите ангели, които невидимо се носели над тялото на Божията Майка и над християните, поразили със слепота злобните преследвачи: едни си удряли главите в градската стена, други опипвали зидовете и като не знаели накъде да вървят, търсели някой да им каже. В това време един иудейски свещеник на име Атоний излязъл на пътя. По Божие повеление за още по-голяма слава на Пресветата Майка облакът се вдигнал и Атоний видял апостолите, множеството пеещи християни, които със свещи били наобиколили тялото на Приснодева Мария и се изпълнил със завист. В него пламнала някогашната злоба към Господа и той рекъл:

- Гледай с каква почит е обкръжено тялото на Тая, Която роди Измамника, разорил закона на нашите отци!

Понеже бил много силен, той се втурнал с неистова ярост сред тълпата от християни, за да събори на земята тялото на Пречистата наша Владичица. Когато ръцете на дръзкия свещеник се допрели до одъра, невидим ангел тутакси ги отсякъл до лактите с невещественния меч на Божието отмъщение и те увиснали като залепени за одъра, а самият Атоний паднал на земята с вик:

- Горко ми!

Като осъзнал греха си, той започнал да се кае и казал на светите апостоли:

- Помилуйте ме, раби Христови!

Свети апостол Петър заповядал на ония, които носели тялото на Божията Майка, да спрат и рекъл на Атоний:

- Ти получи каквото търсеше. Знай, че Бог, Господ на отмъщенията, се показа и ние не можем да изцелим раните ти. Това може да направи само Едничък Той, Когото вие неправедно отхвърлихте, хванахте и убихте, но и Той не ще ти даде изцеление, докато не повярваш в Него с цялото си сърце и не изповядаш с устата си, че Иисус е истинният Месия, Синът Божий.

Атоний възкликнал:

- **Вярвам, че Той е предвъзвестеният от пророците Спасител на света - Христос. Ние още от начало видяхме, че Той е Божият Син,..“**

СЛЕДВА ЦИТИРАНОТО ПРИЗНАНИЕ!

Ето как християните, Богородица и Господ помагат и прощават на осъзналия се евреин (както това те правят със всеки един, който ги призове):

„Докато Атоний говорел с разкаяние за своя грях, светите апостоли и всички вярващи се радвали с радостта на ангелите за всеки каещ се грешник. Свети апостол Петър заповядал на Атоний с вяра да допре отсечените си ръце до висящите на одъра и да призове Пресвета Богородица. Той го направил и ръцете веднага се съединили и били съвършено невредими. Само една червена линийка около лактите останала да напомня за отсичането. Атоний паднал по очи пред одъра, кланяйки се на Родения от Пресвета Богородица Христос Бог,

облажавайки и хвалейки Пречистата Негова Майка. **Той започнал да изрежда пророчествата от Свещеното писание, които свидетелствували както за Нея, тъй и за Христос**, и всички се удивлявали на двойното чудо, като видели дивното изцеление на отсечените му ръце и слушали мъдрите слова, с които прославял Господа Иисуса и възхвалявал Богородица. Сетне се присъединил към светите апостоли и заедно с останалите тръгнал към Гетсимания. По същия начин получили изцеление и ония, които били поразени със слепота. Щом осъзнали своя грях, те дошли разкаяни, водени от придружители, докоснали се с вяра до честния одър и прогледали не само телесно, но и душевно. Милосърдната ни Майка, Пресветата Владичица, както с раждането си донесла радост на цялата вселена, тъй и в успението си не пожелала да наскърби някого. Като блага Майка на благия Цар Тя милостиво утешила със Своите благодатни дарове и бившите си врагове...“

28.08 по еретическия, † 15 август по православния календар - Успение Богородично

ОСВЕН МНОГОБРОЙНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА ОТ ПРОРОЧЕСТВАТА ЗА ИДВАНЕТО НА МЕСИЯТА, КОИТО ЕВРЕЙСКИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ И РЕЛИГИОЗНИ ЛИДЕРИ ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ОТХВЪРЛЯТ И СКРИВАТ ОТ НАРОДА, ТЕ НЕ ПРИЕМАТ И ОЧЕВИДНИТЕ МНОЖЕСТВО ЧУДЕСА, ИЗЦЕЛЕНИЯ И ВЪЗКРЕСЯВАНИЯ НА МЪРТВИ, КОИТО ИИСУС ПРАВИ ПРЕД ТЯХ. ТОВА ТЕ ИЗВЪРШВАТ ЗАРАДИ СВЕТСКИТЕ БЛАГА, БОГАТСТВОТО И ВЛАСТТА, ЗА КОИТО ТЕ ВИЖДАТ ЗАПЛАХА ОТ ОБЕЩАНИЯ И ДОШЪЛ НОВ ИЗРАИЛЕВ ЦАР, НА КОЙТО НАРОДА ВЯРВА!

„А народът отговаряше: Този е Иисус, пророкът от Назарет Галилейски.

„И **влезе Иисус в Божия храм, изпъди всички продавачи и купувачи в храма, прекатури масите на менячите и пейките на гълъбопродавците, и казваше им: писано е: "домът Ми дом за молитва ще се нарече", а вие го направихте разбойнишки вертеп**.

И дойдоха при Него в храма слепи и хроми, и Той ги изцери. А първосвещениците и книжниците, като видяха чудесата, що Той стори, и децата, които викаха в храма и думаха: осана Сину Давидову! **Възнегодуваха** и Му рекоха: чуваш ли, какво казват те? А Иисус им отговори: да! нима никога не сте чели: "из устата на младенци и кърмачета Ти си стъкмил похвала" ?“ ***(Мат. 21:11-16)***

Тук Иисус цитира друго пророчество за Него, потвърдено от обстоятелствата: „Из устата на младенци и кърмачета Ти си стъкмил похвала, за да засрамиш Твоите врагове, та да направиш да млъкне враг и мъстител.“ ***(Пс. 8:3)***

Ето още потвърждения на Неговата светост и народната любов, за които иудейските първенци Го намразват:

„**Подире Му вървеше множество народ, защото виждаше Неговите чудеса, които правеше над болните**...

Иисус рече: накарайте човеците да насядат. А на онова място имаше много трева. Тогава насядаха човеците на брой около пет хиляди. Иисус взе хлябовете и, като възблагодари, раздаде на учениците, а учениците - на насядалите; тъй и от рибите, кой колкото искаше. И след като се наситиха, рече на учениците Си: съберете останалите къшеи, за да се не изгуби нищо. И от петте ечемични хляба събраха и напълниха дванайсет коша къшеи, останали на тия, които ядоха. **Тогава човеците, като видяха чудото, направено от Иисуса, рекоха: Този е наистина Пророкът, Който има да дойде на света**.

А Иисус, като разбра, че възнамеряват да дойдат да Го грабнат, за да Го направят цар, пак се отдалечи в планината самичък.“

(Иоан 6: 2,10-15)

„И мнозина от народа повярваха в Него и думаха: кога дойде Христос, нима ще направи по-много чудеса от тия, що Тоя направи? **Чуха фарисеите, че народът мълви това за Него; и пратиха фарисеите и първосвещениците слуги да Го хванат**. А Иисус им рече: още малко време съм с вас, и ще отида при Оногова, Който Ме е пратил;“

(Иоан 7: 31-33)

Жаждата за власт и заслеплението на богоубийците са пророкувани в Стария Завет и са описани в Новия:

„**Ако и да бе направил Той толкова чудеса пред тях, те пак не вярваха в Него**, за да се сбъдне казаното от пророк Исаия слово: "Господи, кой повярва на това, що е чул от нас? И кому се откри мишцата Господня?"

Те затова не можаха да вярват, защото Исаия още е рекъл:

"**Тези люде ослепиха очите си и вкамениха сърцата си, та с очи да не видят и със сърце да не разумеят и да се не обърнат, за да ги изцеря**".

Това каза Исаия, когато бе видял славата Му и бе говорил за Него.

Обаче и мнозина началници повярваха в Него; но поради фарисеите не изповядваха, за да не бъдат отлъчени от синагогата; защото бяха обикнали повече човешката слава, отколкото Божията слава.“

(Иоан 12: 37-43)

Самия Иисус също изобличава фарисеите и другите книжници, ЧЕ ЗНАЯТ ИСТИНАТА, НО ЦЕЛЕНАСОЧЕНО НЕ Я ПРИЕМАТ И Я ПРИКРИВАТ.

След изцеляването и проглеждането на сляпороден евреин, който го изповядва пред синедриона, а те щателно разследват случая и убеждавайки се в истинността на чудото, въпреки това изгонват излекувания с безчестие, Спасителя им казва:

„Иисус рече: за съд дойдох Аз на тоя свят, за да виждат невиждащите, а виждащите да станат слепи.

Чуха това някои от фарисеите, които бяха с Него, и Му рекоха: нима и ние сме слепи?

Иисус им рече: да бяхте били слепи, не щяхте да имате грях; но сега казвате, че виждате, затова грехът ви остава.“

(Иоан 9:39-41)

На друго място казва:

„Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не щяха да имат; а **сега нямат извинение за греха си. Който Мене мрази, мрази и Отца Ми**. Ако не бях сторил между тях делата, които никой друг не е сторил, грях не щяха да имат; а **сега и видяха, и намразиха, и Мене, и Отца Ми**. Но това стана, за да се сбъдне словото, писано в Закона им, че Ме намразиха без вина.“

(Иоан 15:22-25)

Интересен е момента в който иудейските първенци и свещеници окончателно решават да убият Иисус. Това става **след най-голямото чудо извършено от Спасителя тук на земята – възкресяването на мъртвия вече четири**

дни Лазар. В този момент И ТЕ И НАРОДА ЕВРЕЙСКИ ВЕЧЕ СА ОКОНЧАТЕЛНО УБЕДЕНИ, ЧЕ ТОВА Е ОБЕЩАНИЯ МЕСИЯ И ИМЕННО ЗА ТОВА СЕ РЕШАВАТ НА УБИЙСТВОТО – ЗА ДА НЕ ДЕЛЯТ ВЛАСТТА СИ С ПРАВЕДНИКА, КОЙТО ВЕЧЕ Е ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗОБЛИЧАВА НЕЧЕСТИВИТЕ ИМ ДЕЛА:

„А Иисус, пак тъгувайки в Себе Си, дохожда при гроба; това беше пещера, и камък стоеше отгоре й. Иисус казва: дигнете камъка. Сестрата на умрелия, Марта, Му казва: Господи, мирише вече; защото е от четири дена. Иисус й дума: не казах ли ти, че, ако повярваш, ще видиш славата Божия? Тогава дигнаха камъка от пещерата, дето лежеше умрелият. А Иисус дигна очи нагоре и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша. Аз и знаех, че Ти винаги Ме слушаш; **но това казах за народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти си Ме пратил. Като каза това, извика с висок глас: Лазаре, излез вън! И излезе умрелият с повити ръце и нозе в погребални повивки**, а лицето му забрадено с кърпа. Иисус им казва: разповийте го и оставете го да ходи. **Тогава мнозина от иудеите, които бяха дошли при Мария и видяха, що стори Иисус, повярваха в Него**. А някои от тях отидоха при фарисеите и им разправиха, що стори Иисус.

Тогава първосвещениците и фарисеите се събраха на съвет и казваха: какво да правим? Тоя Човек върши много чудеса. Ако Го оставим тъй, всички ще повярват в Него,..

От тоя ден, прочее, се сговориха да Го убият.“

(Иоан 11: 38-48, 53)

Голяма част от евреите се обръщат към христовото божествено учение при **вида НА ВЕЛИКИТЕ ЧУДЕСА, КОИТО СТАВАТ ПРИ СМЪРТТА МУ**!

„А Иисус, като извика пак с висок глас, изпусна дух.

И ето, храмовата завеса се раздра на две, отгоре додолу; и земята се потресе; и скалите се разпукаха; и гробовете се разтвориха; и много тела на починали светии възкръснаха; и като излязоха из гробовете подир възкресението Му, влязоха в светия град и се явиха на мнозина.

А стотникът и ония, които с него заедно пазеха Иисуса, като видяха земетресението и всичко станало, твърде много се уплашиха и думаха: **наистина Божий Син е бил Тоя Човек**!“

(Мат. 27:50-54)

„**Беше вече около шестия час, и настана мрак по цялата земя до деветия час; и потъмня слънцето, и храмовата завеса се раздра през средата**.

Иисус, като извика с висок глас, рече: Отче! в Твоите ръце предавам духа Си. И това като каза, издъхна.

А стотникът, като видя станалото, прослави Бога и рече: **наистина, Тоя Човек е бил праведник**.

И целият народ, който се бе събрал на това зрелище, като видя станалото, връщаше се, удряйки се в гърди.“

(Лука 24:44-48)

НО ТОВА И ТОВА НЕ УСПЯВА ДА ВРАЗУМИ ВКАМЕНЕНИТЕ, ВЛАСТОЛЮБИВИ, СРЕБРОЛЮБИВИ И ЛИЦЕМЕРНИ СЪРЦА НА ИУДЕЙСКИТЕ ПЪРВЕНЦИ И СИНЕДРИОНА! НЕЗАВИСИМО, ЧЕ ЯСНО СА ЗНАЕЛИ ПРОРОЧЕСТВАТА, ВИЖДАЛИ СА ЧУДЕСАТА И СА СЪЗНАВАЛИ, ЧЕ ТОВА Е МЕСИЯ, ТЕ СА РЕШИЛИ ТВЪРДО ДА ЗАПАЗЯТ ВРЕМЕННАТА СЛАВА И ВЛАСТ,

ДА СЕ БОРЯТ С БОГА И ДА СЛУЖАТ НА САТАНА *(така и до сега)*!

Ето какво възкликва нашия епископ Софроний Врачански:

„**О, неверен и беззаконен еврейски роде! Не познахте ли Създателя си поне тогава, когато слънцето потъмня и земята се разтресе**?

Ами ти, о лукави Иудо?.. Нали Той и на теб дари същото, каквото дари и на другите апостоли? Нали и ти изцеряваше болни? Нали уми първо твоите нозе и първо теб причасти? А ти защо Го предаде? Отвън си бил ученик, а отвътре враг. Но горко ти, защото вечно ще се мъчиш в ада... ***(с него и богохулните евреи, които убиват Месията – б.р.)***“

ВЕЛИКА СЪБОТА, ЗА ХРИСТОВОТО ПОГРЕБЕНИЕ - „Софроние“ на епископ Софроний Врачански

---

buditeli.info © 2017